

[Ellisabeth Arnold]

hold på tingene. Derfor er der ingen lette løsninger.

Også hensynet til kildebeskyttelse har været nævnt flere gange tidligere i dag. Der er fare for misbrug over for omgivelserne og for videbringelse af sladder og personlige oplysninger, som i virkeligheden slet ikke er rigtige, og det vil vi utvivlsomt se eksempler på i praksis i de kommende år, også selv om vi foretager et grundigt udvalgsarbejde og tager os god tid til det.

Det er oplagt, at hverken medieansvarsloven eller registerloven er tilstrækkelig her; det er også oplagt, at straffeloven heller ikke er dækkende, og derfor er det nødvendigt med en selvstændig lov. Men vi forudser et grundigt udvalgsarbejde, og vi må også allerede nu sige, at vi må se i øjnene, at en lovgivning som denne vil blive løbende justeret i de kommende år, efterhånden som erfaringerne indhøstes og vi ser, om der er huller i den. Jeg vil gerne på forhånd bede om tilgivelse for, at vi laver en lovgivning, som kan vise sig at have huller, der kan udnyttes af snedige journalister og andre kvikke folk med egne databaser hjemme på skrivebordet. Vi kan ikke gennemskue alt på dette tidspunkt.

Glønborg (KRF):

Ja, det bliver mere og mere indviklet at leve i denne verden, og en gang imellem kunne man jo godt have lyst til at tænke tilbage på Jydske Lovs tid og se, hvor lidt man kunne nøjes med dengang. Man kommer også til at tænke på, at hvis vi bare alle sammen ville opføre os pænt over for hinanden, havde vi slet ikke brug for al den lovgivning.

Men vi må jo konstatere, at vi lever i en verden, hvor mange mennesker er blevet påført nogle ulykkelige forhold, fordi der er nogle, der har været for åbenmundede om noget, som man skulle have tiet stille med. Vi ved også, at muligheden for at misbruge de oplysninger, man har fået fat i, er blevet større, at det er blevet lettere at få fat i oplysninger, som kan misbruges, og at disse forhold gør det nødvendigt med en lovgivning. Men vi ved også udmærket, at vi står i et dilemma, for vi ønsker jo heller ikke for meget hemmelighedskræmmeri her i landet. Vi vil gerne have reel viden om hinanden: Hvem er det, vi lever sammen med i dette land, hvad har vi brug for at vide om hinanden, og hvad rager os overhovedet ikke?

Hele dette dilemma skaber en masse vanskeligheder, og derfor er jeg heller ikke i tvivl om, at selv om der er lavet et stykke seriøst og fornuftigt arbejde med dette lovforslag, har vi ikke løst problemet fuldt ud. Skulle vi under udvalgsarbejdet få øje på nogle forbedringsmuligheder, vil de naturligvis blive gennemført, men jeg er også sikker på, at vi kommer til at vende tilbage til denne lov med jævne mellemrum for at få den justeret.

Men Kristeligt Folkeparti er godt tilfreds med det lovforslag, der nu er lagt på bordet, og vi vil gerne give vort lille bidrag til, at det bliver så godt som muligt.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg vil gerne takke for en lang række seriøse indlæg og for den modtagelse, lovforslaget i det hele taget har fået.

Jeg konstaterede med glæde, at der var enighed om, at vi burde tage dette område ud af registerlovgivningen og finde en rimelig balance mellem hensynet til pressefriheden og hensynet til den enkeltes adgang til at leve frit. Der var også enighed om, at det på ingen måde var nogen let opgave, og at man derfor under udvalgsarbejdet ville stille en række spørgsmål og grave lidt i de mange problemer, der lå i dette lovforslag. Jeg kan love, at fra ministeriets side vil man gøre alt, hvad man kan, for at levere de oplysninger, udvalget måtte ønske, og jeg vil samtidig sige, at forslaget er selvfølgelig ikke »take it or leave it«. Vi skal have en debat, hvor vi i fællesskab skal finde frem til, hvad vi synes måtte være rimeligt.

Jeg er også enig i, at en lovgivning som denne må justeres løbende, og at mulighederne for at håndhæve den strengt kan være noget problematiske på visse områder. Lovgivningen er derfor et forsøg på at finde frem til, hvad der bør være god opførsel i arbejdet med disse informationsdatabaser og finde nogle midler til at håndhæve den. Men jeg har altså ingen tro på, at vi herved kan standse alt misbrug; vi kan sætte nogle regler for god opførsel, og vi kan gøre det nemmere for folk at få slettet generende ting. Men lad os nu se, hvad der sker under udvalgsarbejdet.

Jeg er glad for den seriøse debat, og jeg er glad for, at man er enige i sigtet med lovgivningen. Så må vi jo i fællesskab se, hvordan vi griber det an i praksis på den mest rimelige måde.